

תפ"ח 37418/12/10 - מדינת ישראל נגד חליילי יעד

בית המשפט המחויז בבאר שבע

תפ"ח 37418-12-10

בפני:כ' ס. הנשיה השופטת ר. יפה-כ"צ, אב"ד

כב' השופט א. זאגו

כב' השופט י. צלקובסקי

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד א. דרנבוים, פמ"ד

נגד

חליילי יעד

ע"י ב"כ עוה"ד א. בר ציון ו-ו. אוזן

הנאשם

הנאשם

גזר דין

ס. הנשיה רויטל יפה-כ"צ, אב"ד:

1. بتاريخ 03/12/2014, בסביבות השעה 00:04, ذكر הנאשם את ניסים אסידו ז"ל ארבע דקירות וגרם למוות. לאחר שמיית הראיות, הורשע הנאשם בגין מעשיו אלה בביצוע עבירה של רצח בכונה תחיליה וכן בשתי עבירות של החזקת סכין שלא כדין.

לאחר מתן הכרעת הדין, ביקשה המאשימה לחיב את הנאשם, בנוסף לעונש מאסר העולם שיש חובה להטיל עליו (ולא ביקשה להטיל עונש נוסף בגין העבירות האחרות בהן הורשע), גם ביפוי כל אחד מבני משפטותו של המנוח בסכום המקסימלי האפשרי על פי החוק (לכ"י 258,000 ל"י), ואילו ההגנה ביקשה שלא לחיבתו בתשלומיםPiezim, הן נוכח תקופת המאסר הצפוייה לנימוק, הן נוכח מצבו הכספי והן כיוון שלעמדתה הפורום הראיי לדין בבקשה שכזו הוא במסגרת תובענה אזרחית.

2. נסיבות רציחתו של ניסים אסידו ז"ל פורטו בארכיות בהכרעת הדין, ואין מקום לשוב ולפרטן במסגרת זו. די אם נזכיר, כי תחילהו של האירוע במועדון "הטרויה" בנתיבות, שםפגש הנאשם את בת-דודתו לבנת; ראה שהיא נסערת; ושמע ממנה, כי ניסים המנוח, שהיה בעבר חברה, פגע בכבודה, לאחר שהגיע למועדון עם חברה אחרת. הנאשם הודיע שהוא "יטפל" בניסים, וכשהתברר שכבר עזב את המועדון עם חברתו וחבר נסף, ביקש הנאשם מחבריו אברהם וביהו, אותםפגש במועדון, שייקחו אותו ואת לבנת וחברתה מעין, לביהם. הוא התישב ליד אברהם, שניג ברכב, והואלו להגיע למסעדה של קרוביו משפטותו בנתיבות. שם ירד מהרכב וחזר כעבור זמן קצר כשהוא מצויד בסכין מטבח גדוליה. הנאשם חזר לרכב, ובמהלך הנסיעה שוחח, בצעקות וקללות, עם חברתו של המנוח, עד שלבסוף הורה להמתין לו בצומת נתיבות, שם היו.

הנאשם הורה לאברהם להגיע לצומת נתיבות; כשהראה שם את המנוח וחברתו - הורה לאברהם לעזרו את הרכב וירד ממנו כשהסיכון שלקח מהמסעדה בידו. אביו ירד אף הוא מהרכב, ושניהם תקפו את המנוח, שהתגונן מפניהם. חברתו של המנוח, הדר, שנפצעה מהסיכון שהחזיק הנאשם, התאוששה ונעמדה בין הניצים. הדר הצליצה להרחק את אביו מהנאשם והמנוח, אז הנאשם נותר לבדו מול המנוח.

המנוח לא היה חמוש - לא בסכין ולא בכל כל' אחר, והנאשם, שעמד מולו, הניף את הסכין שאח兹, ובשעה 04:03 ערך, ذكر את המנוח ארבע פעמים: פעמיים בבית החזה ופעמיים בבטן. זמן קצר לאחר מכן, בדרך בית החולים, נפטר ניסים ז"ל.

הנאשם נס מהמקום ברכבו של אברהם ובין השעה 05:40 ל-06:00, לאחר שנודע לו שמחפשים אחריו, הסגיר עצמו למשטרה.

3. ב"כ המאשימה מסרה לידי מכתב קורע לב מאביו של ניסים ז"ל, מכתב שנכתב בשם בני המשפחה האבלים. המכתב מספר על שמחת ההורים במשך חייו של בנים, ועל החיים שאינם חיים מאז מותו. ניסים היה ילד מוכשר, חרוץ ואהוב על כלום. תמיד חייר והAIR פנים, ואף ידע לתת עצות ויד תומכת לחבריו. הוא היה תלמיד מוכשר בבית הספר; וחיל אהוד בצבא. כשהשתחרר, החל ללמידה במכילת ספר, ובמקביל עבד בהתקנת מערכות שמע לרכב.

המכתב גם מגולל את הדרכו בה נודע לבני המשפחה על מותו של בנים, בעת שהיו בחופשה באילת. המשפחה מירהה להגיע לבית החולים סורוקה, וברגע שהאב ראה את בנו על האлонקה, נישק וליטף אותו - הוא איבד את רצונו לחיות. מצבו הבריאותי התדרדר; לא הצליח להתميد בעבודתו; ולמעשה, לדבריו, מאז רציחתו של בנו, הוא נכנס ויוצא מבית החולים חדשות לבקרים.

גם אמו של המנוח הפכה לשבר כל'. לדברי בעלה, מאשה אהבת חיים הפכה לאישה כבואה, הנאבקת להמשיך ולהיות למורת האובדן הכאב.

וכך סיימ האב השכל אל מכתבו: "**ניסיינו שלוי, חסר לנו בכל שעות היממה, ביום חול, שבת וחג, ואין דבר שיחזיר אותנו אליו וימלא את החלל שהוא אחריו**".

4. חייבו של נאשם בפיצוי כספי לנפגע עבירה, ובעניננו למשפטו של המנוח, נעשה בהתאם לסעיף 77 לחוק העונשין, פיצוי שלל פי פסיקת בהם"ש העליון הוא בעל מאפיינים אזרחיים, אך מושפע מנסיבות הפלילית ומהנסיבות המאפיינות אותה.

יש להזכיר, בהקשר זה, כי אחת התכליות של סעיף 77 הנ"ל, היא לאפשר פיצוי מהיר ויעיל לנפגעי עבירה, באמצעות ההליך הפלילי, כאשר הפיצוי במסגרת הפלילית גם יכול למנוע מפגש מחדש של נפגע-הUBEירה עם

העברית שפגע בו, במידה ויסטפק בסכום שנפסק לטובתו בהליך זה; ואף מעצים את מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה הכללית לשלו בהליכים הפלילי ולהזכיר בזכותו במסגרת הליך זה (ר' רע"פ 2976/01 אספ נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418; וכן ע"פ 6452/09 קאסם עלי נ' מדינת ישראל, מיום .(22/07/10).

.5. לאחר ששמענו את הצדדים ועיננו בפסקה שהגישו, ולאחר שהנאשם הורשע בביצוע עבירה של רצח בכוונה תחילה, אנו דנים אותו לRICTSI מאסר עולם.

כן קובעים, כי על הנאשם לפצות את משפחת המנוח (התשלום יעשה לידי אבי המנוח) בסכום של 200,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהם"ש העליון.

ניתן היום, ד' סיון תשע"ד, 02 יוני 2014, במעמד הצדדים.

ס.הנשיא, רויטל יפה- אריאל אגו, שופט יoram Zilkovnik, Shofet

**כ"א
אב"ד**